

de personlige Skatter. Der er med andre Ord foretaget en betydelig Indskrænkning, som gør, at vi i hvert Fald ikke med nogen Vægt og maaske heller ikke uden Risiko for at blive standset af den højtærede Formand er i Stand til i større Udstrækning at beskæftige os med Spørgsmaal, som angaar den kommunale Beskatning af fast Ejendom. Jeg hører til dem, der mener, at det, jeg havde nær sagt, største Spørgsmaal, der er Tale om, naar det gælder kommunal Beskatning, i Virkeligheden er Spørgsmaalet om Ejendomsskatterne. Dette er af meget vidtrækkende Betydning, ikke alene i fiskal, men ogsaa i social Henseende. Men i øvrigt er det naturligt, at et Lovforslag om den kommunale Beskatning samler megen Interesse om sig. Det gør det i Kraft af dette, som ogsaa blev fremført af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, at der er lagt saa mange og vigtige Opgaver over paa Kommunerne; den senere Tids Lovgivning har i Virkeligheden lagt over til Kommunerne en uhyre Mængde Ting, som baade hver for sig og tilsammen tagne er meget vigtige. Der er ingen Tvivl om, at saaledes som Forholdene ligger i Øjeblikket, er Kommunerne langt det vigtigste Organ for hele vor Samfundsbygning; saa godt som hele vor sociale Lovgivning staar jo i nærmere eller fjernere Forbindelse med vort Kommunalvæsen. Derfor er det Arbejde, som udføres indenfor de kommunale Raad, af uhyre stor Betydning for hele den sociale Lovgivningsvirksomhed, og derfor viser det sig ogsaa, hver Gang vi kommer ud til Møder, eller naar der tales Mand og Mand imellem, at de kommunale Forhold afføder megen Interesse; og at den Kritik, som med Rette eller med Urette fremsættes overfor en Kommunes Styrelse, er noget, som næsten alle, der tilhører den paagældende Kommune, interesserer sig for. Daglig kommer der jo den ene Gang efter den anden Spørgsmaal frem om, hvordan den sociale Forsorg praktiseres omkring i Kommunerne, om man ikke det ene Sted er for rundhaandet og det andet Sted for kneben o. s. v., o. s. v. Det er saadanne Spørgsmaal, der drøftes den ene Gang efter den anden, naar der er Tale om sociale Forhold. Det er med andre Ord Midlernes Forvaltning, det drejer sig om, og det kan jo ikke nægtes, at ogsaa Staten her har en ganske overordentlig Interesse derigennem, at den yder meget store Tilskud til Kommunerne Aaret igennem. Den anden Side af Medaljen, om jeg saa maa sige, er jo Midlernes Tilvejebringelse, og kan det første Forhold aftvinge

Interesse, kan det andet Forhold det i ikke mindre Grad. Det viser sig ogsaa, at naar Ligningsarbejdet foregaar og Skattelisterne ligger til Eftersyn, omfattes disse Spørgsmaal rundt omkring med megen Interesse. Og dette er ikke saa mærkeligt, naar Forholdet er det, at man indenfor Kommunerne administrerer Beløb, der beløber sig til 400—500 Mill. Kr. aarlig. Det siger sig selv, at dette nødvendigvis maa aftvinge den enkelte Borger Interesse, fordi det økonomiske Grundlag for Kommunens Virksomhed jo er en saa væsentlig Ting, ligesom det er det for enhver anden Virksomhed. Der maa være et vist økonomisk Grundlag for alle, hvad enten det drejer sig om private eller om Institutioner af en eller anden Art. Derfor kan, som jeg før sagde, Spørgsmaalet om Kommuneskatterne altid paaregne megen Interesse, og jeg har ogsaa lagt Mærke til, at i det høje Folketing har man drøftet disse Forhold frem og tilbage.

Det Spørgsmaal har været meget stærkt fremme, om det var muligt gennem generelle Regler at fastsætte den kommunale Skats Størrelse. Naar jeg taler om generelle Regler, tænker jeg her ikke paa en saadan Ting som f. Eks. Kildeartsbeskatningen i Landkommunerne, thi det er en selvstændig Ting, at denne Form for Beskatning maa fastsættes i en Vedtægt godkendt af Amsraadet, og i saa Henseende kan man selvfølgelig fastsætte generelle Regler. Men det, jeg tænker paa, er især dette, som har været fremme, om der vil være Mulighed for gennem en Skala paa en eller anden Maade at faa fastlagt aldeles bestemte Regler for Skatteudskrivningen paa Kommunens Borgere. Her tror jeg for mit Vedkommende, at det meget vel lader sig gøre — det er i hvert Fald min Erfaring som tidligere Kommunalraadsmedlem — indenfor den enkelte Kommune. Men at skabe lovmæssige generelle Regler for Udskrivning af Skat i den Forstand, jeg her tænker paa, tror jeg vil være ganske umuligt. Jeg tror derimod, det indenfor den enkelte Kommune med tilbørlig Hensyntagen til den paagældende Kommunes hele Forhold og Struktur vil være muligt at tilvejebringe en Skala med de Dispensationsbestemmelser, om jeg saa maa sige, der vil være nødvendige overfor de enkelte Borgere, der er inde under Forhold, som afviger fra dem, der ellers er de almindelige i vedkommende Kommune. Jeg vil anse en saadan Fremgangsmaade for en Fordel, fordi en hel Del af den Kritik, der, som jeg før sagde, med Rette eller